

GÖMÖRI GYÖRGY

Nyáradat

A templom előtti sárga bokrot
megrohanták tenyérnyi rózsák
a szomszéd utca hajlatában
dongó zümmög álmosan
a derékig érő rózsaszín
pipacs selyem-kehelyben
egy fán egy kismadár
csiporog elveszetten
– fészket rakott vagy eledelre vár?
már alig van ember aki maszkba' jár
június van és fellángolt a nyár.

Álom a feléledt tűzhányóról

Földrengés, szélvihar, ítéletidő. Sokad-
magammal egy hegyi faházból nézzük
a feldúlt tájat. Most a több ezer éve
alvó vulkán alattunk föléled
és vérvörös láva csurog ki egy szikla mögül.
Ez arra késztet, hogy gyorsan följebb meneküljünk,
oda, ahol az erdő kezdődik a Parád felé
vezető úton, ahonnan visszafordultunk
„világgá menve” gyerekkorunkban.
Megmenekültünk, de a láva kettéhasította
a hegyet, nem tudni mi lett a völgyi lakókból,
s azt sem, vissza tudjuk-e valaha szerezni
a nyugalmat, amit az otthonos vidék régen adott.